

Péče bytová.

Zákon ze dne 23. května 1919, čís. 280, o stavebních úlevách, kterým se rozšiřuje platnost zákona ze dne 15. dubna 1919, č. 211 Sb. z. a n., týkajícího se stavebních úlev pro Prahu a okolí, na města Plzeň a Budějovice.

(Vyhlášen v částce LX. sb. z. a n. dne 5. června 1919.)

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

Článek I.

Platnost zákona ze dne 15. dubna 1919, č. 11 Sb. z. a n., o stavebních úlevách, kterým se doplňují nebo mění ustanovení některých paragrafů nynějšího stavebního řádu pro hlavní město Prahu a okolí, daného zákonem ze dne 10. dubna 1886, č. 40 z. z., rozšiřuje se na město Plzeň, pro něž platí posledně jmenovaný stavební řád dle zákona ze dne 22. února 1887, č. 16 z. z., a na město Budějovice, pro něž stavební řád platí dle zákona ze dne 26. prosince 1887, č. 71 z. z.

Článek II.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Článek III.

Nařízením ministra veřejných prací v dohodě s ministrem sociální péče bude stanoveno, kdy tento zákon pozbývá platnosti buď pro obě města současně, nebo pro každé z nich jednotlivě.

Článek IV.

Ministru veřejných prací se ukládá, aby tento zákon provedl

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Staněk v. r.

Zákon ze dne 23. května 1919, čís. 281, o státní podpoře stavebního ruchu.

(Vyhlášen v částce LX. sb. z. a n. dne 5. června 1919.)

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby podporovala stavby domů s malými byty, zahájené roku 1919 obcemi, okresy nebo stavebními sdruženími, obecně prospěšnými,

- a) poskytující státních záruk za zápůjčky, poskytnuté na novostavby, a
- b) peněžitým příspěvkem k úhradě úrokův a úmoru, bude-li ve stavebních pracích roku 1919 nepřetržitě pokračováno.

§ 2.

K tomuto účelu jest zařaditi do rozpočtu na rok 1919 částku 5 mil. korun a do rozpočtů budoucích let částku potřebnou k úhradě převzatých závazkův.

§ 3.

Hypotekární zápůjčky, za něž se stát zaručí (§ 1 lit. a), mají sirotčí jistotu.

§ 4.

Na domech, jimž se dostalo podpory podle § 1, jest ve prospěch republiky Československé zajistiti:

- a) právo předkupní.
- b) zákaz zcizení a zatížení.

§ 5.

Právní jednání, potřebná k provedení tohoto zákona, jsou prostá kořkův a poplatkův.

§ 6.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 7.

Ministrům sociální péče a veřejných prací se ukládá, aby zákon tento v dohodě s ministrem financí provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy,

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Zákon ze dne 11. června 1919, čís. 332, o zabírání budov neb jejich částí pro účely veřejné.

(Vyhlášen v částce LXX. sb. z. a n. dne 21. června 1919.)

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Zemská správa politická může, pokud není vhodných místností zcela nebo z části zabráti k užívání budovy o větším počtu místností pro účely veřejné a, pokud toho žádá veřejný zájem, i pro účely obytné, jakož i pro přesídlení uživatelů budov, zabraných podle tohoto zákona, je-li možno uživatele bez nenahraditelné hospodářské újmy jejich povolání, neb ústavy bez poškození účelu, kterému budovy ony až dosud sloužily, vhodně umístiti v budovách jiných, třeba v jiném místě.

Ze zabraní jsou vyloučeny obytné nájemní domy, byt vlastníka zabrané budovy v rozměru přípustném podle nařízení o zabírání bytů obcemi ze dne 22. ledna 1919, č. 38 Sb. z. a n., a byty i jinaké místnosti zabrané podle právě jmenovaného nařízení.

§ 2.

Uživatelům zabraných budov musí býti, nedojde-li ke zvláštnímu ujednání, přiděleny místnosti, třeba v jiném místě, které by, pokud možno, hověly účelům, kterým sloužily zabrané místnosti.